

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1Tos/38/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4318010122
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Petr Kaňa
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4318010122.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kaňu a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Štefana Hrvolu, v trestnej veci odsúdeného D. Q., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 01.03.2018, sp.zn. 1Pp/7/2018, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27. apríla 2018, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného D. Q., narodeného XX.XX.XXXX

z a m i e t a,
pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len „súd I. stupňa“) podľa § 66 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 Trestného zákona zamietol žiadosť vo výroku menovaného odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu súhrnných trestov odňatia slobody mu uložených
- rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 5T/107/2009 zo dňa 02.05.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 1To/132/2011 zo dňa 30.11.2011, vo výmere 16 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, a
- rozsudkom Okresného súdu Bratislava I. sp.zn. 5T/107/2009 zo dňa 02.05.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 1To/132/2011 zo dňa 30.11.2011 a uznesením Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 5T/107/2009 zo dňa 26.09.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 4Tos/115/2016 zo dňa 24.11.2016, vo výmere 9 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť odsúdený, ktorú následne písomne odôvodnil vlastnými písomnými podaniami (č.l. 52 - 53 spisu).

V písomných dôvodoch sťažnosti namietal dôvody, pre ktoré súd I. stupňa zamietol jeho žiadosť o podmiennečné prepustenie, osobitne, že prihliadal na jeho kriminálnu minulosť. Vyjadril presvedčenie, že počas výkonu trestu odňatia slobody sa zmenil, čo potvrdzuje aj vyjadrenie riaditeľa ústavu. Dosiahol riadne disciplinárne odmeny a zo všetkých síl sa snažil splniť podmienky pre podmiennečné prepustenie. Prisľúbil, že na slobode nebude páchať trestnú činnosť. Žiada preto prehodnotiť napadnuté uznesenie, prihliadnuť na záverečné hodnotenie riaditeľa ústavu a podmiennečne ho prepustiť s tým, že dodrží prípadné obmedzenia mu určené súdnym rozhodnutím.

Krajský súd v Nitre na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia i konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 66 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 odsek 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Ako vyplýva z citovaných zákonných ustanovení, v prípade výkonu trestu odňatia slobody uloženého odsúdenému za prečin (resp. prečiny), ako je tomu v posudzovanom prípade, výkon polovice takéhoto trestu je len jednou, avšak nie jedinou podmienkou, pre podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu. Ďalšími dvomi (tzv. materiálnymi) podmienkami pre taký postup, ktoré musia byť splnené súčasne, je - že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, a - stav, kedy možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Pri posudzovaní týchto podmienok je súd povinný skúmať nielen správanie odsúdeného počas výkonu trestu, ale v prípade, že už v minulosti bol odsúdený pre trestnú činnosť, aj to, či skôr uložené tresty splnili svoj účel, ako aj ďalšie osobné pomery odsúdeného rozhodujúce pre dôvodný predpoklad, že na slobode (po podmiennečnom prepustení) bude viesť riadny život.

Treba zdôrazniť, že odsúdený sa doposiaľ v pomerne mladom veku dostal do konfliktu s Trestným zákonom už v 13 prípadoch, keď sa v minulosti opakovane dopúšťal trestnej činnosti z výraznou prevahou majetkovej trestnej činnosti (najmä trestné činy krádeže). Predchádzajúce odsúdenia a opakovane ukladané tak podmiennečné, ako aj nepodmiennečné tresty odňatia slobody na neho zjavne nemali požadovaný preventívny ani resocializačný účinok, v dôsledku čoho existuje dôvodný predpoklad zvýšeného rizika jeho recidívy.

Prísnejší náhľad, vzhľadom na mnohopočetnú recidívu, ktorý zvolil súd I. stupňa pre posudzovanie podmienok na podmiennečné prepustenie s ohľadom na osobné pomery odsúdeného, bol tak plne dôvodný vo vzťahu k posúdeniu podmienky, či od odsúdeného možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Je zrejmé, že v prípade posudzovania podmienok pre podmiennečné prepustenie nemožno „predpovedať budúcnosť“ ohľadne správania sa podmiennečne prepusteného na slobode, avšak súd je povinný skúmať aj zákonnú podmienku pre taký postup, ktorou je stav, kedy možno od odsúdeného očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Túto podmienku možno vždy hodnotiť len s ohľadom na jeho správanie sa počas výkonu trestu, ako aj pred začatím jeho výkonu, a to obzvlášť v prípade skoršej recidívy trestnej činnosti.

Odsúdený sa zjavne na podmienky výkonu trestu a jeho režimu dobre adaptoval, na strane druhej, ako na to súd I. stupňa správne poukázal, odsúdený mu danú možnosť preukázať, že je schopný na slobode viesť riadny život vo forme určenia mu skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia, nevyužil a zrecidivoval, preto je nevyhnutné, aby sa naďalej podrobil režimu výkonu trestu odňatia slobody, keďže naposledy uvedená zákonná podmienka u neho naplnená nebola.

Reagujúc na sťažnostné námietky odsúdeného nadriadený súd zdôrazňuje, že hodnotenie odsúdeného príslušným ústavom na výkon trestu odňatia slobody je len jedným, nie jediným podkladom (listinným dôkazom) pre rozhodovanie o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Jednu z materiálnych zákonných podmienok (stav, kedy možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život) nemožno posudzovať bez zreteľa na jeho kriminálnu minulosť. Navyše aj ustanovenie § 66 odsek 2 Trestného zákona núti konajúci súd prihliadať na ústav na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom odsúdený trest vykonáva. Pokiaľ je odsúdený zaradený do takéhoto ústavu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona, už to vyjadruje jeho opätovné sociálne zlyhanie po výkone skoršieho trestu odňatia slobody mu uloženého za úmyselný trestný čin, z ktorého bol prepustený v posledných desiatich rokoch pred spáchaním ďalšieho trestného

činu. Odsúdený navyše v minulosti spáchal trestný čin aj v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, t.j. takýto povahou výchovný trest sa voči nemu už v minulosti neosvedčil. V rozpore s tvrdením odsúdeného, domáhajúceho sa neprihliadania na jeho kriminálnu minulosť, nadriadený súd zdôrazňuje, že naopak súladné so zákonom pri posudzovaní už vyššie uvedenej materiálnej podmienky pre podmienené prepustenie je prihliadanie aj na kriminálnu minulosť posudzovaného odsúdeného a po jeho mnohonásobnej recidíve je tak na mieste prísnejší náhľad na jeho osobu, ktorý odsúdený môže zvrátiť len vyššou participáciou na svojej prevýchove s väzenským personálom v rámci plnenie programu jeho resocializácie než je len riadny a uspokojivý výkon jeho pracovných povinností. Nadriadený súd však žiadnu takúto zvýšenú aktivitu u odsúdeného nezistil.

Súd I. stupňa po vykonaní dokazovania na verejnom zasadnutí preto nepochybil pri hodnotení splnenia (resp. nesplnenia) podmienok na podmienené prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Na tom základe nadriadený súd dospel k záveru, že súd I. stupňa rozhodol správne, keď žiadosť odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol z dôvodu nesplnenia materiálnych podmienok na taký postup uvedených v § 66 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona pri zohľadnení aj ústavu na výkon trestu, v ktorom odsúdený trest vykonáva (§ 66 odsek 2 Trestného zákona).

Krajský súd v Nitre na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.